

[Ole Henriksen]

Vi har haft ganske få timer til at gennemgå overenskomsten, og alle her i Folketinget ved nu, hvad der står i den. Vi ved alle sammen, hvad det er, vi nu laver en lov om, hvad vi griber ind over for, og jeg synes egentlig, at det bedste udgangspunkt for denne andenbehandling, hvortil SF og VS har stillet ændringsforslag, er, at man kigger på kvaliteten af indgrebet og vores kendskab til, hvad dette egentlig handler om.

Vi har efter førstebehandlingen haft en meget kaotisk behandling i arbejdsmarkedsudvalget; jeg vil nærmest sige, at de svar, vi fik fra ministeren, var noget makværk. Alle svarene var på to linjer, og svarene på de spørgsmål, som havde relevans til overenskomsten, og som vi havde stillet om parternes synspunkter, var det firmaet Falck, som afleverede, mens der ikke forelå nogen fra den anden part.

Når vi ved, at underhåndsforhandlinger om dette indgreb mellem regeringen og Socialdemokratiet og formentlig også Det Radikale Venstre allerede tog sin begyndelse i formiddags – eller måske lidt senere end i formiddags – er det beskæmmende, at man ikke har kunnet nå frem til et bedre resultat end det, man er nået frem til, hvor man kun svinger øksen over lønmodtagerne og siger: så hugger vi bare til! Vi er jo så vant til at gribe ind i overenskomster, og det har lønmodtagerne måske også vænnet sig til at vi gør. Derfor gør vi det sådan!

Det har altså været et lidet opmuntrende udvalgsarbejde, og det har været kaotisk og helt uansvarligt over for oppositionen, som havde en anden mening om forslaget, ikke at give den lejlighed og tid til overhovedet at udarbejde en betænkning og nogle seriøse ændringsforslag.

Vi fik også at vide under udvalgsarbejdet, at Falck slet ikke har ønsket at deltage i videre forhandlinger, og det synes jeg man skal lægge meget vægt på, for det viser, at arbejdsgiverne i dette spil, efter at lovforslaget blev fremsat i eftermiddags, har valgt den position, som jeg godt forstår at en arbejdsgiver vælger, nemlig at læne sig tilbage og sige: hvad søren skal vi forhandle med Falckredderne om nu? Nu har vi jo fået det her på bedding, og det kører bare derudad. Det er altså Falck, som har vist, at de ingen vilje har til forhandling, og derfor er det da rimeligt, at vi i kraft af et ændringsforslag, som

SF og VS har stillet i forening, sikrer etableringen af den nødplan, som er afgørende for, at folk, der bliver syge efter midnat, kan blive behandlet ordentligt, og at brandene kan blive slukket.

Derfor mener vi fra mindretallets side, at overenskomsterne må forlænges i to dage, og at de to dage skal bruges til forhandlinger om en nødplan på området. Denne nødplan må så fungere, indtil parterne har forhandlet sig frem til en normal overenskomst. Jeg synes, det er vigtigt at få fremhævet her, at princippet om, at der skal være normale forhandlinger på arbejdsmarkedet, er vigtigt, og det er dem, vi vil sikre bliver ført igennem, men vi vil ikke medvirke til, at der sker unødige ulykker for borgerne i denne forbindelse, og derfor stiller vi ændringsforslag om, at overenskomsterne forlænges i de to dage, og at parterne så finder frem til en nødordning. Hvis de ikke kan det, mener vi, der må en opmand med i forhandlingerne, som så kan afsige en kendelse om nødplanen, men det afgørende er, at vi får forhandlingerne i gang igen på normal vis.

Der er vel ikke meget mere at sige om vores forslag, men vi mener altså, at det er en rigtig løsning. Vi mener også, at man burde have kunnet finde ud af det, allerede da flertallet indledte sine forhandlinger om denne løsning. Da burde man allerede have fundet frem til, at der var en anden løsning netop vedrørende nødhjælpen end bare at svinge øksen over lønmodtagerne.

Vi vil selvfølgelig anbefale, at man stemmer for det stillede ændringsforslag, og jeg kan slet ikke acceptere hr. Kaj Poulsens indvendinger mod, at vi griber ind på unødigt vis i hele dette forløb. Det gør vi jo ikke. Vi anviser en konstruktiv løsning på problemet, men det, hr. Kaj Poulsen og hans parti er i færd med, er jo bare at ophøje hele mæglingsforslaget til lov, og hvis hr. Kaj Poulsen ikke synes, det er et indgreb, så ved jeg ikke, hvad et indgreb er, for så lykkes alle muligheder ude. Her gives der muligheder for en normal overenskomstforhandling, og en sådan har ikke mindst SiDs medlemmer og Falckredderne krav på.

Formanden: